

РЕШЕНИЕ

№ 3073

гр. София, 18.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **819** по описа за **2020** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от директора на Митница Столична, представляван от юрк. С. С., срещу Решение от 04.12.2019 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 9 състав по НАХД дело № 18139/2016 г., с което е отменено изцяло Наказателно постановление № 287/23.08.2016 г. на зам.-началника на Митница Столична, с което на П. З. /П. З./ е наложено административно наказание "глоба" в размер на 1000 лв. за нарушение по чл. 123, ал. 1 от Закона за акцизите и данъчните складове и постановяващо отнемане в полза на държавата на 10 броя кутии цигари на основание чл. 124, ал. 1 от ЗАДС.

Касаторът обжалва съдебното решение като неправилно, постановено при допуснато съществено процесуално нарушение и нарушения на материалния закон - касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК. Основният довод на касатора е, че от лингвистична гледна точка, която следва да е водеща при преценката за необходимостта от превод е спорно наличието на „македонски език“, както и че българският език е неразбираем за лицето. Сочи, че дори да са налице основания за отмяна на НП в тази част, последното е следвало да бъде потвърдено в частта за

отнемане на предмета на нарушението. Иска се отмяна на решението и постановяване на ново, с което наказателното постановление да бъде потвърдено изцяло.

Ответникът – П. З., не се явява или представлява в съдебно заседание и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XX касационен състав като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и като прецени събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване.

Разгледана по същество, същата се явява НЕОСНОВАТЕЛНА.

В производството пред районния съд е установена следната фактическата обстановка: П. З., гражданин на Република М. е привлечен към отговорност за това, че на 07.04.2016 г. на Ц. автогара С. е държал акцизни стоки - 10 бр. кутии (общо 200 къса) цигари марка "W.", всички без бандерол за платен акциз в Република България. Акцизната стока била предадена с Протокол за доброволно предаван рег.№ 226р-5010/08.04.2016г. Въз основа на констатациите при проверката на З. е съставен АУАН, предявен на ответника по касация на същата дата, като З. се е подписал без възражения.

Въз основа на АУАН, при идентично фактическо описание на нарушението и дадена му аналогична правна квалификация, е издадено обжалваното наказателно постановление, с което на П. З. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 1000 лв. за нарушение по чл. 123, ал. 1 от Закона за акцизите и данъчните складове и постановяващо отнемане в полза на държавата на 10 броя кутии цигари на основание чл. 124, ал. 1 от ЗАДС. Деянието е квалифицирано като осъществяващо административно-наказателния състав по чл. 123, ал. 1 от закона.

За да постанови решението си, Районният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля Г. Г., както и писмените доказателства, представени по делото. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че при съставянето на АУАН и издаването на НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до опорочаване на административнонаказателното производство и ограничаване правото на защита на нарушителя. Съдът е приел, че актосъставителят не е назначил преводач на македонския гражданин на език, явяващ се ползван в достатъчна степен от нарушителя. По тази причина е отменил НП.

Решението е правилно, по следните съображения:

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

При правилно установената от Софийски районен съд, фактическа обстановка настоящият състав намира, че при издаване на наказателното постановление са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да обуславят отмяната му. Софийски районен съд е развил правилни съображения, които се споделят от касационната инстанция.

Съгласно разпоредбата на чл. 84 от ЗАНН, за производството пред съда по разглеждане на жалби срещу наказателни постановления са приложими нормите на

НПК. Според чл. 21, ал. 2 от НПК, лицата, които не владеят български език могат да се ползват от родния си или от друг език, за което се назначава преводач. Задължението за осигуряване на условия и възможности за ефективното упражняване правото на защита е регламентирано и с чл. 15 от НПК. Необходимостта от назначаване на преводач от български на чужд език в административно-наказателното производство произтича и от задължението на актосъставителя по чл. 43, ал. 1 от ЗАНН да осигури възможност на нарушителя да се запознае със съдържанието на съставения акт към момента на предявяването му. Касае се за процесуално задължение, поради което не следва да се счита, че ползването на преводач е предпоставено единствено и само от проявена от самия нарушител инициатива. Невъзможността нарушителят да се запознае със съдържанието на акта на разбираем за него език към момента на съставянето му е довела до ограничаване на правото му да се защити и да участва ефективно в първата фаза на административнонаказателния процес - тази пред административнонаказващия орган. Последното не се оборва от факта, че някакво лице /без да е изяснено дали е преводач/ е разяснило на нарушителя на македонски език, за какво нарушение е привлечен към отговорност. Липсват каквито и да е доказателства, че нарушителят З. владее български език до степен, позволяваща му да разбере написаното в АУАН. Те липсват доказателства, че на нарушителя е осигурен валиден процесуален способ - превод на акта на съответния език, явяващ се в достатъчна степен, че да организира защитата си своевременно. Освен по отношение съставянето и предявяването на АУАН, задължението за осигуряване на преводач е относимо и за производството по Раздел IV от ЗАНН за налагане на административните наказания, понеже именно с НП се повдигат и предявяват административно-наказателните обвинения. Пренебрегването на това изискване представлява съществено процесуално нарушение, тъй като пряко засяга правото на защита.

Свидетелските показания на актосъставителя като единствено доказателство не опровергават липсата на осигуряване на надлежен превод на съставения АУАН, както и това, че не са били разяснени правата на нарушителя във връзка със съставянето на акта. В АУАН нарушителят не е вписал на разбираем за него език, че е бил осъществен превод и че е разбрал в извършването на какво нарушение е бил обвинен. Правото на нарушителя да ползва преводач е неотменимо, като само при негово изрично и надлежно дадено съгласие може да бъде лишен от това му право.

С оглед правилата за разпределяне на доказателствената тежест, административнонаказващият орган е този, който следва да докаже, че е налице изричен отказ за назначаване на преводач в хода на административнонаказателното производство, за каквото няма данни да е налице по делото, както и че разясненията, които се твърдят, че са направени на македонски език са били адекватни за нарушителя, да разбере за какво е привлечен като административнонаказателно отговорно лице. Следва да се посочи също така, че освен АУАН, с превод следва задължително да бъде придружено и самото НП, тъй като именно с него се ангажира административнонаказателната отговорност на конкретно лице. Ето защо, изводите на СРС, че нарушението на чл. 21 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН, изразяващо в неназначаването на преводач, накърнява правото на защита на нарушителя и е съществено процесуално нарушение от категорията на неотстранимите, са законосъобразни и само това основание е било достатъчно за отмяната на НП.

За изчерпателност, настоящата инстанция намира за нужно да отбележи, че

обжалваното НП е незаконосъобразно и от материалноправна страна.

По делото безспорно се установи, че жалбоподателят е държал на 07.04.2016 г. акцизни стоки по смисъла на чл. 4, т. 1, вр. чл. 2, т. 2 ЗАДС, като ги е предал доброволно на служител на 02 РУ-СДВР. Същият ги е носел в себе си, когато му е извършена полицейска проверка. Действително съгласно чл. 123, ал. 1 ЗАДС е забранено държането на тютюневи изделия без бандерол, когато такъв е задължителен, или акцизни стоки, облепени с неистински или подправен бандерол или с бандерол с изтекъл срок на валидност, но съгласно чл. 21, ал. 1, т. 14 ЗАДС се освобождават от заплащане на акциз стоки, които се внасят с личния багаж на пътници, при условие че този внос е освободен от данък върху добавената стойност, а такъв е този на тютюневи изделия до 800 броя цигари, съгласно чл. 4в, ал. 1, т. 1 ППЗАДС. В АУАН е удостоверено, че доброволно предадените от жалбоподателя 10 броя кутии с цигари, всяка с по 20 къса, , т.е. общо 200 къса, са били с македонски бандерол, а от приетите писмени доказателства се установи, че П. З. е пристигнал в страната на 05.04.2016 г. (два дни преди датата на инкриминираното деяние) от Република М.. В този смисъл, той е имал право да внесе процесното количество цигари с личния си багаж, без да заплаща за тях ДДС и акциз, т.е. за него не е възникнало задължение да внася дължим акциз в момента на вноса съгласно чл. 20, ал. 2, т. 5 ЗАДС, т.е. внесените цигари да имат бандерол за платен акциз в Република България. От този момент за ответника по касация е възникнало правото да държи внесените цигари с бандерол на чужда държава, от която е пътувал т.е., деянието не отговаря и на обективните елементи на нарушение по смисъла на чл. 6 ЗАНН, тъй като държаните от санкционираното лице цигари не е било задължително да са с бандерол, издаден в България, а са били с валидни бандероли от държавата на внос с личния багаж на пътника.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че обжалваното съдебно решение е правилно, не са налице основания за отмяна по чл. 348 от НПК и следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо от АПК, Административен съд София – град, XX Касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 04.12.2019 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 9 състав по НАХД дело № 18139/2016 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.